
Shri Ramavarnamalika Stotram

श्रीरामवर्णमालिकास्तोत्रम्

Document Information

Text title : Shri Ramavarnamalika Stotram

File name : rAmavarNamAlikAstotram.itx

Category : raama, varNamAlA

Location : doc_raama

Author : rAmabhadradIkShita

Proofread by : Aruna Narayanan narayanan.aruna at gmail.com

Description/comments : From stotrArNavaH 04-18

Latest update : September 12, 2020

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

February 3, 2023

sanskritdocuments.org

Shri Ramavarnamalika Stotram

श्रीरामवर्णमालिकास्तोत्रम्

अन्तस्समस्तजगतां यमनुप्रविष्ट-

मायक्षते मणिगणेष्विव सूत्रमार्याः ।

तं डेलिकल्पितरघूद्ध्रुपमाद्यं

पङ्कुरुडाक्षमनिशं शरणां प्रपद्ये ॥ १ ॥

आम्नायशैलशिभरैकनिकेतनाय

वाल्मीकिवाग्जलनिधिप्रतिबिम्बिताय ।

कालाम्बुदाय करुणारसमेदुराय

कस्मैचिदस्तु मम कार्मुकिणो प्रणामः ॥ २ ॥

धन्वुप्रसादमवतंसयता तदीयं

यापं करे लुतवलं वलता हरेण ।

शङ्खे जगत्त्रयमनुग्रहनिग्रहाभ्यां

संयोजयते रघुपते समयान्तरेषु ॥ ३ ॥

धृष्टविधस्त्वमिति वेद न सोऽपि वेदः

शक्तोऽन्तिकस्थितमवेक्षितुमुत्तमाङ्गे ।

श्रीतुं क्षमं न कुदृशेक्षितुमप्यतस्त्वां

सर्वे विदन्तु कथमीश कथं स्तुवन्तु ॥ ४ ॥

उष्णांशुबिम्बमुदधिस्मयघस्मरास्त्र

ग्रावा य तुल्यमजनिष्ट गृहं यथा ते ।

वाल्मीकिवागपि मद्दुक्तिरपि प्रभुं त्वां

देव प्रशंसति तथा यदि कोऽत्र दोषः ॥ ५ ॥

उदः पुरासि विनतान्वयसम्भवेन

देव त्वया डिमधुनापि तथा न भाव्यम् ।

पूर्वे जना मम विनेमुरसंशयं त्वां

जानासि राघव तदन्वयसम्भवं माम् ॥ ६ ॥

ऋक्षं प्लवङ्गमपि रक्षसि येन्मलात्मन्
 विप्रेषु किं पुनश्चापि न विश्वसाम् ।
 अत्रापराध्यति किल १ प्रथमद्वितीयौ
 वार्णौ तवौदनतया २ निगमो विवृण्वन् ॥ ७ ॥

नृणां न केवलमसि त्रिदिवीकसां त्वं
 राजा यमार्कमरुतोऽपि यतस्त्रसन्ति ।
 दीनस्य वाऽमम तथा वितते तव स्यात्
 कर्णो रघूद्भूयतः ककुभोऽपि जाताः ॥ ८ ॥

कलृभामपि व्यसनिनीं भवितव्यतां मे
 नाथान्यथा कुरु तव प्रभुतां द्दिदृक्षोः ।
 यङ्के शिलापि तरुणी भवता तदास्तां
 मायापि यद्दृष्टयते तव दुर्घटानि ॥ ९ ॥

अेकं भवन्तमृषयो विदुरद्वितीयं
 जानामि कार्मुकामलं तु तव द्वितीयम् ।
 श्रुत्याश्रिता जगति यद्गुणघोषणा सा
 दृशीकरोति दुरितानि समाश्रितानाम् ॥ १० ॥

अैशं शरासमयलोपममिक्षुवल्ली-
 भञ्जं भभञ्ज झिल यस्तव बाहुदण्डः ।
 तस्य त्वशीतकरवंशवतंस शंस
 किं दृष्टरो भवति मे विधिपाशाभङ्गः ॥ ११ ॥

ओजस्तव प्रखितशेषविषाग्निदग्धैः
 स्पष्टं जगद्भिरुपलभ्य भयाकुलानाम् (?) ।
 गीतोक्तिभिस्त्वयि निरस्य मनुष्यबुद्धिं
 देव स्तुतोऽसि विधिविष्णुवृषध्वजानाम् ॥ १२ ॥

अौत्सृष्टयमस्ति दशकण्ठरिपो ममैकं
 द्रक्ष्यामि तावकपदाम्भुरुचं कदेति ।
 अप्येति कर्म निभिलं मम यत्र दृष्टे
 लीनाश्च यत्र यतिभिः सड मत्सुलीनाः ॥ १३ ॥

अम्भोनिधाववधिमत्यवकीर्यं बाणान्

किं लब्धवानसि ननु श्वशुरस्तवायम् ।
 षष्टापनेतुमथवा यद्वि आण्डकण्डू-
 र्द्वैवायमस्थनवधिर्मम दैन्यसिन्धुः ॥ १४ ॥

अश्रान्तमर्द्धति तुलाममृतांशुभिर्भ्रं
 भग्नाम्बुजधृतिमदेन भवन्मुपेन ।
 अस्मादभूदनल इत्यकुतोक्तिरीश
 सत्या कथं भवतु साधुविवेकभाजाम् ॥ १५ ॥

कल्याणमावडतु नः कमलोदरश्री-
 रासन्नवानरभटौघगृहीतशेषः ।
 श्लिष्यन् मुनीन् प्राणतदेवशिरःकिरीट-
 दाभि स्मलन् दशरथात्मज ते कटाक्षः ॥ १६ ॥

Footnote

१. आत्मण्डकत्रियौ । “यस्य आत्म य क्षत्रं य
 उभे भवत ओदनः” इति कठवात्स्विरनुसन्धेया ।

भंवायुरग्निरुदकं पृथिवी य शब्दः
 स्पर्शश्च रुपरसगन्धमपि त्वमेव ।
 दययात्मबन्धो
 धत्से वपुः शरशरासभृदभेनीलम् ॥ १७ ॥

गङ्गा पुनाति रघुपुङ्गव यत्प्रसूता
 यद्रेणुना य पुपुवे यमिनः कलत्रम् ।
 तस्य त्वदङ्घ्रिकमलस्य निषेवया स्यां
 पूतो यथा पुनरघेऽपि तथा प्रसीद ॥ १८ ॥

घण्टाघण्डाङ्घ्रितकोटिशरासनं ते
 लुण्टाकमस्तु विपदां मम लोचनाथ ।
 जिह्वालुतां वडति यद्भुजगो रिपूणां
 उष्वैरसृग्भिरुदरम्भरिणा शरेण ॥ १९ ॥

प्राङ्स्थवाङ्गसि परेश तथासि तिर्यङ्
 भूमः किमन्यदभिला अपि जन्तवोऽसि ।
 अेककमेपि तव वा भुवि न भ्रियन्ते (?)
 मन्दस्य राघव सडस्व ममापराधम् ॥ २० ॥

थाङ्गानिलव्यतिकरक्षुभिताम्भुवाङ्-

दम्भोलिपातमिव दारुणमन्तकालम् ।

स्मृत्वापि सम्भविनमुद्विजते न धन्यो

लब्ध्वा शराण्यमनराण्यकुलेश्वरं त्वाम् ॥ २१ ॥

छन्नं निजं कुडनया भृगुरूपभाजो

नक्तञ्चरस्य न डिमाविरकारि रूपम् ।

त्वत्पत्रिणापि रघुवीर ममाद्य माया-

गूढस्वरूपविवृतौ तव कः प्रयासः ॥ २२ ॥

जन्तोः किल त्वदभिधा मम कर्णिकायां

कर्णजपन् उरति कश्चन पञ्चकोशान् ।

धत्यामनन्ति रघुवीर ततो भवन्तं

राजाधिराज धति विश्वसिमः कथं वा ॥ २३ ॥

ऋङ्गारिभृङ्गकमलोपमितं पदं ते

थारुस्तवप्रवण्यारणकिन्नरीधम् ।

जानामि राघव जलाशयवासयोग्यं

स्वैरं वसेत्तद्गुणैव जलाशये मे ॥ २४ ॥

ज्ञानेन मुक्तिरिति निश्चितमागमज्ञै-

ज्ञानं क्व मे भवतु दुस्त्यजवासनस्य ।

देवाभयं वितर किं नु सकृत्प्रपत्त्या

मख्यं न विस्मर पुरैव कृतां प्रतिज्ञाम् ॥ २५ ॥

टङ्गारमीश भवदीयशरासनस्य

ज्यास्त्मानेन जनितां निगमं प्रतीमः ।

येनैव राघव भवानवगम्य मास-

त्रासं निरस्य सुभ्रमातनुते बुधानाम् ॥ २६ ॥

हाङ्गृत्य माण्डलमभ्रिण्ड यदुष्णभानो-

र्देव त्वदस्त्रदलितैर्युधि यातुधानैः ।

शङ्के ततस्तव पदं विदलथ्य वेगा-

त्तैरद्भुतं प्रतिकृतिर्विदधे वधस्य ॥ २७ ॥

डिम्भस्तवास्मि रघुवीर तथा द्यस्व

लभ्यं यथा कुशलवत्वमपि क्षितौ मे ।
 किञ्चिन्मनो मयि निधेहि तव क्षतं किं
 व्यर्था भवत्वमनसं गृणती श्रुतिस्त्वाम् ॥ २८ ॥

ढक्कां त्वदीययशसा मधुनापि शृणुमः
 प्रायेतसस्य भङ्गितिं भरताग्रजन्मन् ।
 सत्ये यशस्तव शृणोति मृकडुसूनो-
 र्धाताप्यतो जगति को हि भवादृशोऽन्यः ॥ २९ ॥

त्राणं समस्तजगतां तव किं न कार्यं
 सा किं न तत्र करणं करुणा तवैव ।
 आभ्याति कार्यकरणे तव नेति या वाङ्-
 मुभ्या न सा रघुपते भवति श्रुतीनाम् ॥ ३० ॥

तत्त्वम्पदे पदमसीति य यानि देव
 तेषां यदस्म्यभिलषन्नुपलब्धुमर्थान् ।
 सेवे पदद्वयमतो मृदुलं न वादौ
 यद्गुरुणैरपि ततो भवदर्थलाभः (?) ॥ ३१ ॥

प्रोधं यद्दुद्धसि भूमिवडैकदंष्ट्रं
 विश्वप्रभो विघटिताभ्रघटाः सटा वा ।
 उषं तद्दुद्धमपास्य रुथासि दृष्ट्या
 त्वं शम्भरारिरपि कैतवशम्भरारिः (?) ॥ ३२ ॥

दग्ध्वा निशाचरपुरी प्रथितस्तवैको
 भक्तेषु दानवपुरत्रितयं तथान्यः ।
 त्वग्याशराव्युरसमस्यगुणैः प्रभो मे
 पुर्यष्टकप्रशमनेन लभस्व कीर्तिम् (?) ॥ ३३ ॥

धत्ते शिरांसि दश यस्सुकरो वधोऽस्य
 किं न त्वया निगमगीतसदस्त्रमूर्ध्ना ।
 मोहं ममामितपदं यद्वि देव उन्याः
 कीर्तिस्तदा तव सदस्त्रपदो भङ्गुः स्यात् ॥ ३४ ॥

नम्रस्य मे भव विभो स्वयमेव नाथो
 नाथो भव त्वमिति थोदयितुं भिभेमि ।
 येन स्वसा दशमुपस्य नियोजयन्ती

नाथो भव त्वमिति नासिकया विहीना ॥ ३५ ॥

पर्याकुलोऽस्मि डिल पातकमेव कुर्वन्

दीनं ततः करुणया कुरु मामपापम् ।

कर्तुं रघूद्भुल नदीनमपापमुर्व्या

शक्तस्त्वमित्ययमपैति न लोकावाहः ॥ ३६ ॥

हृल्लूनि यद्यपि हृलानि न विपसते मे

येतः प्रभो तद्यपि नो भजति प्रकृत्या ।

मूर्त्यन्तरं प्रजवधूजनमोहनं ते

जानाति हृल्लु न हृलं भुवि यत्प्रदातुम् ॥ ३७ ॥

अर्द्धिश्छद्यथितकेशमनर्द्धवेष-

मादाय गोपवनिताकुयकुडुमाकुम् ।

द्रीणो न राघव भवान् यदतः प्रतीमः

पत्न्या द्विया विरहितोऽसि पुरा श्रियेव ॥ ३८ ॥

भद्राय मेऽस्तु तव राघव ओधमुद्रा

विद्रावयन्त्यभिलमान्तरमन्धकारम् ।

मन्त्रस्य ते परिपुनन्ति जगद्यथाष-

ऽष्टाक्षराण्य(पि तथैव) विवृण्वती सा ॥ ३९ ॥

मन्दं निषेडि हृदि मे भगवन्नटव्यां

पाषाणकण्टकसडिषणु पदाम्भुजं ते ।

अऽगुष्ठमात्रमथवात्र निधातुमर्द्ध-

स्याङ्कान्तदुन्दुभितनूकठिनास्थिकूटम् ॥ ४० ॥

यङ्गेन देव तपसा यदनाशकेन

दानेन य द्विजगणैर्विविदिष्यसे त्वम् ।

भाज्येन मे जनिर्षा तदिदं यतस्त्वां

यापेषुभाङ् परमबुध्यत जामदग्न्यः ॥ ४१ ॥

रभ्योज्ज्वलस्तव पुरा रघुवीर देडः

कामप्रदो यदभवत् कमलालयाथै ।

चित्रं किमत्र यरणाभ्युजरेणुरेभा

कामं ददौ न मुनये किमु गौतमाय ॥ ४२ ॥

लङ्केशवक्षसि निविश्य यथा शरस्ते
 मन्दोदरीकुयतटीमण्डिरथोरः ।
 शृष्टे सतां लुटि गतस्त्वमपि प्रभो मे
 चित्ते तथा उर चिरोवनतामविधाम् ॥ ४३ ॥

वन्दे तवाङ्घ्रिकमलं शशुरं पयोधे-
 स्तातं भुवश्च रघुपुङ्गव रेभया यत् ।
 वञ्चं भिभर्ति भजदार्तिगिरिं विभेत्तुं
 विधां नताय वितरेयमिति ध्वञ्च य ॥ ४४ ॥

शम्भुः स्वयं निरदिशद्गिरिकन्यकायै
 यन्नाम राम तव नामसदस्रतुल्यम् ।
 अर्थं भवन्तमपि तद्गडदकमेव
 चित्रं ददाति गृणते चतुरः किलार्थान् ॥ ४५ ॥

षट् ते विधिप्रभृतिभिः समवेक्षितानि
 मन्त्राक्षराणि ऋषिभिर्मनुवंशकेतो ।
 ओकेन यानि गुणितान्यपि मानसेन
 चित्रं नृणां त्रिदशतामुपलभ्यन्ति ॥ ४६ ॥

सर्गस्थितिप्रलयकर्मसु योदयन्ती
 माया गुणत्रयमयी जगतो भवन्तम् ।
 ब्रह्मेति विष्णुरिति रुद्र इति त्रिधा ते
 नाम प्रभो दिशति चित्रमजन्मनोऽपि ॥ ४७ ॥

लंसोऽसि मानसचरो मडतां यतस्त्वं
 सम्भाव्यते कील ततस्तव पक्षपातः ।
 मय्येनमर्पय न येद्रघुनन्दन ? ?
 जिष्णोरपि त्रिभुवने समव ? ? ॥ ४८ ॥

लक्ष्मीर्यतोऽजनि यथैव जलाशयाना-
 मेको रुषा तव तथा कृपयापि कार्यः ।
 अन्योऽपि कश्चिदिति येदलमेव वर्ते
 तादृग्विधस्तपनवंशमणो डिमन्यैः ॥ ४९ ॥

क्षन्तुं त्वमर्हसि रघूद्भ्रल मेऽपराधान्
 सर्वसला ननु वधूरपि ते पुराणी ।

वासालयं य ननु लृळमलं मदीयं
कान्तापरापि न छि डिं कमलालया ते ॥ ५० ॥

एत्थं मम स्तुवदमर्त्यनिगधमान-
त्रय्यन्तमन्त्रमुपरीकृतपादपीठ ।
राजाधिराज कृपया रघुवीर वर्ण-
मालास्तवं त्वमवकर्णयितुं प्रसीद ॥ ५१ ॥

एति श्रीमद्रामभद्रदीक्षितविरचितं श्रीरामवर्णमालिकास्तोत्रं सम्पूर्णम् ।

Proofread by Aruna Narayanan

—
Shri Ramavarnamalika Stotram
pdf was typeset on February 3, 2023

—
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

